Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY 2002/53/ES

ze dne 13. června 2002

o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin

(Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003	L 268	1	18.10.2003

▼B

SMĚRNICE RADY 2002/53/ES

ze dne 13. června 2002

o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 70/457/EHS ze dne 29. září 1970 o Společném katalogu odrůd zemědělských rostlin ([2]) byla opakovaně a podstatně pozměněna ([3]). Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by tato směrnice měla být kodifikována.

(2) Produkce zemědělského osiva a sadby zaujímá v zemědělství Společenství významné místo.

(3) Rada proto přijala směrnice o uvádění osiva řepy (2002/54/ES) ([4]), osiva pícnin (66/401/EHS) ([5]), osiva obilovin (66/402/EHS) ([6]), sadby brambor (2002/56/ES) ([7]) a osiva olejnin a přadných rostlin (2002/57/ES) ([8]) na trh.

(4) Je třeba sestavit společný katalog odrůd druhů zemědělských rostlin. Tento katalog je možné sestavit pouze na základě vnitrostátních katalogů.

(5) Všechny členské státy by měly sestavit jeden nebo více vnitrostátních katalogů odrůd povolených pro uznávání a uvádění na trh na jejich území.

(6) Tyto katalogy musí být vypracovány podle jednotných pravidel, aby povolené odrůdy byly odlišné, stálé a dostatečně uniformní a aby vykazovaly uspokojivou krajinnou a užitnou hodnotu.

(7) Pro některá ustanovení týkající se uznávání odrůd na vnitrostátní úrovni je vhodné vzít v úvahu mezinárodně zavedená pravidla.

(8) Ke zkouškám nezbytným k povolení určité odrůdy musí být stanovena řada jednotných kritérií a minimálních požadavků.

(9) Je třeba sjednotit předpisy o době, po kterou zůstává povolení odrůdy v platnosti, o důvodech, pro které lze povolení zrušit, jakož i o metodách udržovacího šlechtění a členské státy by se měly vzájemně informovat o povolení odrůdy a jeho případném zrušení.

([1]) Stanovisko ze dne 9. dubna 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Úř. věst. L 225, 12.10.1970, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 98/96/ES (Úř. věst. L 25, 1.2.1999, s. 27).
([3]) Viz příloha I část A.
([4]) Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 12.
([5]) Úř. věst. 125, 11.7.1966, s. 2298/66. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/64/ES (Úř. věst. L 234, 1.9.2001, s. 60).
([6]) Úř. věst. 125, 11.7.1966, s. 2309/66. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/64/ES.
([7]) Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 60.
([8]) Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 74.

▼B

(10) Je žádoucí stanovit pravidla o vhodnosti názvů odrůd a o výměně údajů mezi členskými státy.

(11) Je důležité, aby osivo a sadba, na které se vztahuje tato směrnice, mohly být po zveřejnění ve společném katalogu volně uváděny na trh v celém Společenství.

(12) Členské státy by však měly mít právo vyjádřit prostřednictvím zvláštního postupu případné námitky vůči odrůdě.

(13) Komise by měla zveřejňovat odrůdy zapsané do Společného katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin v *Úředním věstníku Evropských společenství* řady C.

(14) Mělo by být upraveno uznávání rovnocennosti zkoušek a kontrol odrůd prováděných ve třetích zemích.

(15) Pravidla Společenství by se neměla vztahovat na odrůdy, jejichž osivo nebo sadba jsou prokazatelně určeny k vývozu do třetích zemí.

(16) V důsledku vědeckého a technického vývoje je nyní možné vyvíjet odrůdy geneticky modifikací. Při rozhodování, zda lze povolit geneticky modifikované odrůdy ve smyslu směrnice Rady 90/220/EHS ze dne 23. dubna 1990 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí ([1]), musí členské státy zvážit všechna rizika spojená s jejich záměrným uvolňováním do životního prostředí. Dále je vhodné stanovit podmínky, za kterých lze takové geneticky modifikované odrůdy povolit.

(17) Uvádění nových druhů potravin a nových druhů složek potravin na trh je na úrovni Společenství upraveno nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ([2]). Při povolování odrůd by tedy členské státy měly přihlížet ke všem zdravotním rizikům spojeným s potravinami. Dále je vhodné stanovit podmínky, za kterých lze tyto odrůdy povolit.

(18) Vzhledem k vědeckému a technickému rozvoji je vhodné stanovit pravidla, za kterých lze chemicky ošetřené osivo a sadbu uvádět na trh.

(19) Je nezbytné zachovat genetické zdroje rostlin. Proto je třeba stanovit podmínky, které umožní v rámci právních předpisů o uvádění osiva a sadby na trh zachování odrůd, které jsou ohroženy genetickou erozí, využitím *in situ*.

(20) Opatření nezbytná k provedení této směrnice je třeba přijmout v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([3]).

(21) Touto směrnicí nejsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze I části B,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje na zapisování do Společného katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin těch odrůd řepy, pícnin, obilovin, brambor, olejnin a přadných rostlin, jejichž osivo nebo sadbu lze uvádět na trh podle směrnic o uvádění osiva řepy (2002/54/ES), osiva pícnin

([1]) Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 15. Směrnice zrušená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES (Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1).
([2]) Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(66/401/EHS), osiva obilovin (66/402/EHS), sadby brambor (2002/56/ES) a osiva olejnin a přadných rostlin (2002/57/ES) na trh.

2. Společný katalog odrůd bude sestaven na základě katalogů členských států.

3. Tato směrnice se nevztahuje na odrůdy, jejichž osivo nebo sadba jsou prokazatelně určeny k vývozu do třetích zemí.

Článek 2

Pro účely této směrnice se „úředními opatřeními“ rozumějí opatření, která provádějí:

a) státní orgány, nebo

b) veřejnoprávní nebo soukromoprávní právnické osoby jednající jménem státu, nebo

c) v případě pomocných činností, které rovněž podléhají dohledu státu, přísežné fyzické osoby,

za předpokladu, že osoby uvedené v písmenech b) a c) nemají osobní zájem na výsledku těchto opatření.

Článek 3

1. Každý členský stát sestaví jeden nebo více katalogů odrůd úředně povolených pro uznávání a pro uvádění na trh na jeho území. Každý má právo do katalogu nahlédnout.

2. V případě odrůd (inbredních linií, hybridů), které jsou určeny výhradně jako komponenty pro výsledné odrůdy, se ustanovení odstavce 1 použijí pouze tehdy, musí-li být osivo k nim náležející uváděno na trh pod svým názvem.

Postupem podle čl. 23 odst. 2 lze stanovit podmínky, za kterých se odstavec 1 vztahuje i na jiné komponentní odrůdy. Do té doby mohou členské státy u jiných obilovin než kukuřice uplatňovat toto ustanovení samy na jiné komponentní odrůdy, pokud jde o osivo určené k uznávání na jejich území.

Komponentní odrůdy se uvádějí jako takové.

3. Členské státy mohou stanovit, že zápis určité odrůdy do společného katalogu nebo do katalogu jiného členského státu je rovnocenný zápisu do jejich katalogu. V tomto případě je dotyčný členský stát osvobozen od povinností stanovených v článku 7, čl. 9 odst. 4 a čl. 10 odst. 2 až 5.

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby byly povoleny pouze odrůdy, které jsou odlišné, stálé a dostatečně uniformní. Odrůdy musí vykazovat dostatečnou krajinnou a užitnou hodnotu.

2. Krajinnou a užitnou hodnotu není třeba posuzovat:

a) při povolování odrůd trav, pokud pěstitel prohlásí, že osivo jeho odrůdy není určeno k použití jako pícnina;

b) při povolování odrůd, jejichž osivo je určeno k uvádění na trh v jiném členském státě, který je povolil s ohledem na jejich krajinnou a užitnou hodnotu;

c) při povolování odrůd (inbredních linií, hybridů) využívaných výhradně jako komponenty hybridních odrůd, které vyhovují požadavkům stanoveným v odstavci 1.

▼B

3. Pokud to je v souladu se zájmy volného obchodu s osivem uvnitř Společenství, lze postupem podle čl. 23 odst. 2 stanovit, že u odrůd, na které se vztahuje odst. 2 písm. a), se musí prokázat vhodnou zkouškou jejich vhodnost pro účel, ke kterému jsou podle vyjádření předkladatele určeny. V tomto případě se stanoví požadavky na provedení zkoušky.

4. Geneticky modifikované odrůdy ve smyslu čl. 2 odst. 1 a 2 směrnice 90/220/EHS lze povolit pouze tehdy, pokud byla přijata veškerá vhodná opatření, aby se zabránilo nepříznivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí.

▼M1

5. Je-li navíc materiál získaný z odrůdy rostliny určen pro použití v potravinách spadajících do působnosti článku 3 nebo v krmivech spadajících do oblasti působnosti článku 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech ([1]), smí být tato odrůda povolena pouze tehdy, pokud byla povolena podle uvedeného nařízení.

▼B

6. V zájmu uchování genetických zdrojů rostlin podle čl. 20 odst. 2 se členské státy mohou odchýlit od kritérií pro povolování stanovených v první větě odstavce 1, pokud jsou postupem podle čl. 23 odst. 2 stanoveny zvláštní podmínky s ohledem na čl. 20 odst. 3 písm. a) a b).

Článek 5

1. Odrůda je odlišná, bez ohledu na umělý nebo přirozený původ počáteční odchylky, z níž vznikla, pokud se v jednom nebo více významných znacích zřetelně liší od jiných odrůd známých ve Společenství.

Znaky odrůdy musí být možné přesně rozeznat a přesně popsat.

Odrůdou známou ve Společenství se rozumí odrůda, která je v době řádného podání žádosti o povolení hodnocené odrůdy:

— buď uvedena ve Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin nebo Společném katalogu odrůd druhů zeleniny,

— nebo není uvedena v žádném z těchto katalogů, avšak byla povolena nebo je o její povolení žádáno, v dotyčném členském státě nebo v jiném členském státě, a to buď pro uznávání a pro uvádění na trh, anebo pro uznávání pro jiné země,

ledaže by výše uvedené podmínky nebyly nadále plněny ve všech dotyčných členských státech před přijetím rozhodnutím o žádosti o povolení hodnocené odrůdy.

2. Odrůda je stálá, pokud po opakovaném množení nebo, pokud pěstitel stanovil zvláštní rozmnožovací cyklus, na konci každého cyklu nadále odpovídá vymezení svých podstatných odrůdových znaků.

3. Odrůda je dostatečně uniformní, jsou-li si rostliny, které ji tvoří, – bez ohledu na řídké odchylky – podobné nebo z genetického hlediska identické ve všech za tímto účelem stanovených znacích, s přihlédnutím ke zvláštnostem rozmnožování rostlin.

4. Odrůda vykazuje uspokojivou krajinnou nebo užitnou hodnotu, pokud při srovnání s jinými odrůdami zapsanými do katalogu daného členského státu její celkové vlastnosti nabízejí, alespoň pokud jde o produkci v určitém regionu, jednoznačné zlepšení buď pro pěstování, nebo pro využití výpěstků nebo produktů z nich získaných. Nižší úroveň některých znaků může být vyvážena jinými příznivými znaky.

([1]) Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1.

▼B

Článek 6

Členské státy zajistí, aby se na odrůdy pocházející z ostatních členských států vztahovaly tytéž požadavky jako na domácí odrůdy, zejména v povolovacím řízení.

Článek 7

1. Členské státy stanoví, že se povolení odrůd zakládá na výsledku úředních zkoušek, zejména pěstitelských zkoušek, které se týkají dostatečného počtu znaků umožňujících popsat odrůdu. K určení těchto znaků se použijí přesné a spolehlivé metody. Pro stanovení odlišnosti by měly pěstitelské zkoušky zahrnovat alespoň dostupné porovnatelné odrůdy, známé ve Společenství ve smyslu čl. 5 odst. 1. Pro účely článku 9 se zahrnou i další dostupné odrůdy.

2. Postupem podle čl. 23 odst. 2 se s ohledem na stav vědeckých a technických poznatků stanoví:

a) minimum znaků, na které se zkoušky u různých druhů vztahují;

b) minimální podmínky provedení zkoušek;

c) nezbytné předpisy pro pěstitelské zkoušky, které je třeba provést pro posouzení krajinné nebo užitné hodnoty; tyto předpisy mohou upravit:

— postupy, podle nichž se mohou všechny nebo některé členské státy dohodnout, že v rámci administrativní pomoci do těchto pěstitelských zkoušek zahrnou také odrůdy, pro které byla v některém členském státě podána žádost o povolení, a podmínky pro takové dohody,

— podmínky pro spolupráci orgánů zúčastněných členských států,

— důsledky výsledků těchto pěstitelských zkoušek,

— normy týkající se informování o výsledcích pěstitelských zkoušek z hlediska posouzení krajinné a užitné hodnoty.

3. Vyžaduje-li výzkum hybridů a syntetických odrůd zkoušku genetických komponent, zajistí členské státy, aby výsledky zkoušky genetických komponent a jejich popis byly na žádost pěstitele považovány za důvěrné.

4. a) U geneticky modifikovaných odrůd ve smyslu čl. 4 odst. 4 se provádí posuzování rizika pro životní prostředí podle směrnice 90/220/EHS.

b) Postupy zajišťující, že posuzování rizika pro životní prostředí a jiné související prvky vyhovují požadavkům směrnice 90/220/EHS, budou na návrh Komise zahrnuty do nařízení Rady, které se bude opírat o vhodný právní základ ve Smlouvě. Do vstupu tohoto nařízení v platnost lze geneticky modifikované odrůdy zapisovat do katalogů členských států pouze tehdy, pokud jejich uvádění na trh bylo povoleno podle směrnice 90/220/EHS.

c) Po vstupu nařízení uvedeného v písmenu b) v platnost se články 11 až 18 směrnice 90/220/EHS již nevztahují na geneticky modifikované odrůdy.

d) Technická a vědecká prováděcí pravidla k posuzování rizika pro životní prostředí se stanoví postupem podle čl. 23 odst. 2.

▼M1

5. Členské státy zajistí, aby byla odrůda určená pro použití v potravinách nebo v krmivech, jak jsou definovány v článku 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravi-

▼M1

nového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ([1]), povolena pouze tehdy, pokud byla povolena podle souvisejících právních předpisů.

▼B

Článek 8

Členské státy stanoví, že žadatel musí při podání žádosti o povolení odrůdy uvést, zda již byla žádost o povolení odrůdy podána v jiném členském státě, o který členský stát se jednalo a zda byla žádost přijata.

Článek 9

1. Členské státy zajistí úřední zveřejnění katalogu odrůd povolených na jejich území a jméno osoby či osob odpovědných za udržovací šlechtění. Zodpovídá-li za udržovací šlechtění odrůdy více osob, lze od zveřejnění jejich jmen upustit. Pokud se tak stane, bude v katalogu uveden orgán, který spravuje seznam jmen osob odpovědných za udržovací šlechtění odrůdy.

2. Členské státy při povolování odrůdy pokud možno zajistí, aby tato odrůda nesla ve všech členských státech stejný název.

Je-li známo, že osivo nebo sadba určité odrůdy jsou v jiné zemi uváděny na trh pod jiným názvem, uvede se do katalogu i tento název.

3. S ohledem na dostupné informace členské státy rovněž zajistí, že odrůda, kterou nelze zřetelně odlišit:

— od odrůdy dříve povolené v dotyčném členském státě nebo v jiném členském státě, nebo

— od jiné odrůdy, která byla přezkoušena, pokud jde o odlišnost, stálost a uniformitu, podle pravidel této směrnice, bez toho, aby byla odrůdou známou ve Společenství ve smyslu čl. 5 odst. 1,

nese název této odrůdy. Toto ustanovení se nepoužije, pokud by tento název mohl být zavádějící nebo matoucí, pokud jde o odrůdu, nebo pokud podle právní úpravy názvů odrůd v daném členském státě brání jeho používání jiné skutečnosti, anebo pokud práva třetích osob brání volnému užívání tohoto názvu ve spojení s danou odrůdou.

4. Členské státy sestaví pro každou povolenou odrůdu dokumentaci, která obsahuje popis odrůdy a jasný přehled všech skutečností, o něž se povolení opírá. Popis odrůd se vztahuje na rostliny pocházející bezprostředně z osiva a sadby kategorie „certifikované osivo a sadba“.

5. Členské státy zajistí, aby povolené geneticky modifikované odrůdy byly v katalogu odrůd zřetelně označeny jako geneticky modifikované. Dále zajistí, aby každá osoba, která takovou odrůdu uvádí na trh, ji ve svém prodejním katalogu odrůd rovněž zřetelně označila jako geneticky modifikovanou.

6. Pokud jde o vhodnost názvů odrůd, použije se článek 63 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o ochraně odrůd rostlin ve Společenství ([2]).

Prováděcí pravidla týkající se vhodnosti názvů odrůd mohou být stanovena postupem podle čl. 23 odst. 2.

([1]) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 227, 1.9.1994, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 2506/95 (Úř. věst. L 258, 28.10.1995, s. 3).

▼B

Článek 10

1. Každá žádost nebo stažení žádosti o povolení odrůdy, každý zápis do katalogu odrůd a každá změna tohoto zápisu musí být neprodleně oznámeny ostatním členským státům a Komisi.

2. Členské státy předají ostatním členským státům a Komisi stručný popis vlastností každé nově povolené odrůdy týkajících se jejího využití. Toto ustanovení se nevztahuje na odrůdy (inbrední linie, hybridy) určené výhradně k použití jako komponenty výsledných odrůd. Na žádost členské státy rovněž sdělí zvláštní vlastnosti, které umožňují odlišit odrůdu od jiných podobných odrůd.

3. Každý členský stát zpřístupní ostatním členským státům a Komisi dokumentaci podle čl. 9 odst. 4 o povolených odrůdách nebo odrůdách, jejichž povolení pozbylo platnosti. Vzájemné informace o této dokumentaci se považují za důvěrné.

4. Členské státy zajistí, aby byla dokumentace k povolovacímu řízení přístupna k osobnímu a výlučnému použití osobám, které prokáží oprávněný zájem. Toto ustanovení se nepoužije, jedná-li se o údaje důvěrné podle čl. 7 odst. 3.

5. Není-li některá odrůda povolena nebo je-li její povolení zrušeno, zpřístupní se výsledky zkoušek osobám dotčeným tímto rozhodnutím.

Článek 11

1. Členské státy stanoví, že povolené odrůdy jsou udržovány systematickým šlechtěním.

2. Udržovací šlechtění musí být možné kdykoli zkontrolovat podle záznamů vedených osobou nebo osobami odpovědnými za odrůdu. Záznamy musí zahrnovat také produkci všech generací, které předcházely základnímu osivu nebo sadbě.

3. Od osoby odpovědné za druh mohou být požadovány vzorky. V případě potřeby lze tyto vzorky odebrat úředně.

4. Je-li udržovací šlechtění prováděno v jiném členském státě, než ve kterém byla odrůda povolena, poskytují si dotyčné státy v oblasti kontroly úřední pomoc.

Článek 12

1. Povolení odrůdy je platné do konce desátého kalendářního roku, který následuje po povolení.

Povolení odrůd vydaná orgány bývalé Německé demokratické republiky před sjednocením Německa pozbývají platnosti nejpozději koncem desátého kalendářního roku ode dne jejich zápisu do katalogu odrůd, který Německo vede v souladu s čl. 3 odst. 1.

2. Platnost povolení odrůdy lze prodloužit vždy o určitou dobu, pokud k tomu opravňuje rozsah jejího dalšího šlechtění nebo je to nutné pro uchování genetických zdrojů rostlin, a pokud jsou nadále plněny požadavky na odlišnost, uniformitu a stálost nebo kritéria stanovená podle čl. 20 odst. 2 a 3. S výjimkou genetických zdrojů rostlin ve smyslu článku 20 se žádosti o prodloužení podávají nejpozději dva roky před pozbytím platnosti povolení.

3. Platnost povolení se dočasně prodlužuje do rozhodnutí o žádosti o prodloužení.

▼B

Článek 13

1. Členské státy zajistí, aby byly vyjasněny veškeré pochybnosti vzniklé po povolení odrůdy, které se týkají posouzení její odlišnosti nebo názvu v době povolení.

2. Pokud se po povolení odrůdy ukáže, že podmínka odlišnosti ve smyslu článku 5 nebyla v době povolení splněna, nahradí se povolení jiným rozhodnutím nebo se zruší v souladu s touto směrnicí.

Tímto jiným rozhodnutím přestává být odrůda považována, s účinkem od data svého původního povolení, za odrůdu známou ve Společenství ve smyslu čl. 5 odst. 1.

3. Pokud se po povolení odrůdy zjistí, že její název ve smyslu článku 9 nebyl v době povolení přijatelný, musí být název upraven tak, aby byl v souladu s touto směrnicí. Členské státy mohou povolit dočasné užívání předchozího názvu jako doplňkového názvu. Podmínky, za kterých může být předchozí název užíván jako doplňkový název, mohou být stanoveny postupem podle čl. 23 odst. 2.

4. Prováděcí pravidla k odstavcům 1 a 2 mohou být stanovena postupem podle čl. 23 odst. 2.

Článek 14

1. Členské státy zajistí, že povolení odrůdy bude zrušeno,

a) pokud se při zkouškách zjistí, že odrůda nadále není odlišná, stálá nebo dostatečně uniformní;

b) pokud osoba nebo osoby odpovědné za odrůdu požádají o zrušení a pokud zůstane zajištěno udržovací šlechtění.

2. Členské státy mohou povolení odrůdy zrušit,

a) pokud nejsou dodržovány právní a správní předpisy přijaté na základě této směrnice;

b) pokud byly v době žádosti o povolení nebo během zkoušek podány chybné nebo zavádějící údaje o skutečnostech, na jejichž základě bylo povolení uděleno.

Článek 15

1. Je-li zrušeno povolení některé odrůdy nebo uplyne doba platnosti jejího povolení, zajistí členské státy, že tato odrůda bude z jejich katalogů vymazána.

2. Členské státy mohou na svém území poskytnout lhůtu pro uznávání a uvádění na trh osiva nebo sadby nejpozději do 30. června třetího roku po uplynutí doby platnosti povolení odrůdy.

V případě odrůd, které byly na základě čl. 16 odst. 1 uvedeny ve společném katalogu odrůd podle článku 17, se vztahuje na uvádění na trh ve všech členských státech lhůta, která uplyne jako poslední z lhůt stanovených jednotlivými členskými státy na základě prvního pododstavce, pokud uvádění osiva a sadby dané odrůdy na trh nepodléhalo omezením na základě odrůdy.

Článek 16

1. Členské státy zajistí, aby od okamžiku zveřejnění podle článku 17 nepodléhalo uvádění na trh osiva odrůd, které byly povoleny podle této směrnice nebo podle zásad této směrnice, žádným omezením na základě odrůdy.

▼B

2. Členský stát může být na žádost, o níž se rozhodne postupem podle čl. 23 odst. 2 nebo čl. 23 odst. 3, jedná-li se o geneticky modifikované odrůdy, zmocněn zakázat používání určité odrůdy na celém svém území nebo na jeho části, anebo může stanovit přiměřené podmínky pro pěstování odrůdy a v případě uvedeném v písmenu c) stanovit podmínky pro využití produkce pěstování této odrůdy,

a) pokud se prokáže, že by pěstování této odrůdy mohlo z rostlinolékařského hlediska nepříznivě ovlivňovat pěstování jiných odrůd nebo druhů;

b) pokud úřední pěstitelské zkoušky prováděné v žádajícím členském státě za přiměřeného použití čl. 5 odst. 4 prokáží, že odrůda v žádné části jeho území nepřináší výsledky odpovídající výsledkům dosaženým u srovnatelné odrůdy povolené na území tohoto členského státu, nebo pokud je všeobecně známo, že tato odrůda není v důsledku své formy nebo třídy zralosti vhodná k pěstování na žádné části jeho území. Žádost je třeba podat do konce třetího kalendářního roku po vydání povolení;

c) pokud existují pádné důvody, jiné než ty, které již byly nebo mohly být uplatněny v průběhu postupu podle čl. 10 odst. 2, pro domněnku, že odrůda ohrožuje lidské zdraví nebo životní prostředí.

Článek 17

Komise průběžně zveřejňuje na základě sdělení členských států v *Úředním věstníku Evropských společenství*, řadě C pod názvem „Společný katalog odrůd druhů zemědělských rostlin“ seznam všech odrůd, jejichž osivo a sadba nepodléhá podle článku 16 žádným omezením při uvádění na trh na základě odrůdy, a rovněž údaje vyžadované podle čl. 9 odst. 1 týkající se osoby či osob zodpovědných za udržovací šlechtění. Zveřejněné oznámení uvede členské státy, které byly zmocněny podle čl. 16 odst. 2 nebo článku 18.

Zveřejněné oznámení obsahuje odrůdy, na které se vztahuje lhůta podle čl. 15 odst. 2 druhého pododstavce. Oznámení uvádí délku této lhůty a případně členské státy, na které se tato lhůta nevztahuje.

Zveřejněné oznámení zřetelně označí odrůdy, které byly geneticky modifikovány.

Článek 18

Pokud se zjistí, že by pěstování některé odrůdy, která byla zapsána do společného katalogu odrůd, mohlo v některém členském státě z rostlinolékařského hlediska nepříznivě ovlivňovat pěstování jiných odrůd nebo druhů nebo by mohlo ohrožovat životní prostředí či lidské zdraví, může být tento členský stát na žádost postupem podle čl. 23 odst. 2 nebo podle čl. 23 odst. 3, jedná-li se o geneticky modifikovanou odrůdu, zmocněn zakázat uvádění osiva nebo sadby této odrůdy na trh na celém svém území nebo jeho části. Při bezprostředním nebezpečí rozšíření škodlivých organismů nebo při bezprostředním ohrožení lidského zdraví či životního prostředí může dotyčný členský stát, jakmile podá příslušnou žádost, vydat zákaz do doby, než bude přijato konečné rozhodnutí, jež musí být přijato do tří měsíců postupem podle čl. 23 odst. 2 nebo případně podle čl. 23 odst. 3, jedná-li se o geneticky modifikovanou odrůdu.

Článek 19

Přestane-li být v některém členském státě povolena některá jím původně povolená odrůda, může jeden nebo více jiných členských států tuto odrůdu nadále povolovat, jsou-li na jejich území nadále plněny požadavky pro povolení odrůdy a je-li udržovací šlechtění nadále zajištěno.

▼B

Článek 20

1. Postupem podle čl. 23 odst. 2 mohou být stanoveny zvláštní podmínky pro zohlednění vývoje v oblasti podmínek, za kterých lze uvádět na trh chemicky ošetřené osivo.

2. Aniž je dotčeno nařízení Rady (ES) č. 1467/94 ze dne 20. června 1994 o zachování, popisu, sběru a využití genetických zdrojů v zemědělství ([1]), budou postupem podle čl. 23 odst. 2 stanoveny zvláštní podmínky pro zohlednění vývoje v oblasti podmínek s ohledem na zachování *in situ* a trvalé využívání genetických zdrojů rostlin prostřednictvím pěstování a uvádění na trh osiva planých forem a odrůd, které jsou přirozeně adaptovány na místní a oblastní podmínky a jsou ohroženy genetickou erozí.

3. Zvláštní podmínky podle odstavce 2 zahrnují zejména tyto body:

a) tyto plané formy a odrůdy se povolí podle této směrnice. Při úředním povolování se přihlíží ke zvláštním jakostním znakům a požadavkům. Zejména se přihlédne k výsledkům neúředních zkoušek a k poznatkům získaným na základě praktických zkušeností při pěstování, množení a využívání, a k podrobnému popisu odrůd a jejich názvům, jak byly sděleny dotyčnému členskému státu, a jsou-li dostačující, poskytne se osvobození od úředních zkoušek. Po povolení se tato planá forma nebo odrůda zanese do společného katalogu jako „udržovací odrůda“;

b) vhodná množstevní omezení.

Článek 21

Postupem podle čl. 23 odst. 2 mohou být stanoveny zvláštní podmínky pro zohlednění vývoje v oblasti uchovávání genetických zdrojů rostlin.

Článek 22

1. Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou určí, zda:

a) úřední zkoušky odrůdy prováděné v určité třetí zemi poskytují stejnou záruku jako zkoušky prováděné v členských státech podle článku 7;

b) kontroly metod udržovacího šlechtění prováděné v určité třetí zemi poskytují stejnou záruku jako kontroly prováděné členskými státy.

2. Odstavec 1 se rovněž vztahuje na jakýkoli nový členský stát ode dne jeho přistoupení do dne, do kterého má uvést v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí.

Článek 23

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro osivo a sadbu v zemědělství, zahradnictví a lesnictví zřízený článkem 1 rozhodnutí Rady 66/399/EHS ([2]).

2. V případě odkazů na tento odstavec se použijí články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Lhůta uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

3. V případě odkazů na tento odstavec se použijí články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Lhůta uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 199/468/ES je tři měsíce.

([1]) Úř. věst. L 159, 28.6.1994, s. 1.
([2]) Úř. věst. 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

▼B

4. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 24

S výhradou ustanovení článků 16 a 18 nejsou touto směrnicí dotčeny vnitrostátní právní předpisy odůvodněné ochranou zdraví a života lidí, zvířat nebo rostlin či ochranou průmyslového nebo obchodního vlastnictví.

Článek 25

Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Komise o tom uvědomí ostatní členské státy.

Článek 26

1. Směrnice 70/457/EHS ve znění směrnic uvedených v příloze I části A se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení stanovených v příloze I části B.

2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici a jsou vykládány v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze II.

Článek 27

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 28

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

ČÁST A

ZRUŠENÁ SMĚRNICE A JEJÍ NÁSLEDNÉ ZMĚNY

(podle článku 26)

Směrnice 70/457/EHS (Úř. věst. L 225, 12.10.1970, s. 1)	
Směrnice Rady 72/274/EHS (Úř. věst. L 171, 29.7.1972, s. 37)	pouze odkazy na ustanovení směrnice 70/457/EHS v článcích 1 a 2
Směrnice Rady 72/418/EHS (Úř. věst. L 287, 26.12.1972, s. 22)	pouze článek 7
Směrnice Rady 73/438/EHS (Úř. věst. L 356, 27.12.1973, s. 79)	pouze článek 7
Směrnice Rady 78/55/EHS (Úř. věst. L 16, 20.1.1978, s. 23)	pouze článek 6
Směrnice Rady 76/692/EHS (Úř. věst. L 205, 13.8.1979, s. 1)	pouze článek 3
Směrnice Rady 79/967/EHS (Úř. věst. L 293, 20.11.1979, s. 16)	pouze článek 2
Směrnice Rady 80/1141/EHS (Úř. věst. L 341, 16.12.1980, s. 27)	pouze článek 1
Směrnice Rady 86/155/EHS (Úř. věst. L 118, 7.5.1986, s. 23)	pouze článek 5
Směrnice Rady 88/380/EHS (Úř. věst. L 187, 16.7.1988, s. 31)	pouze článek 6
Směrnice Rady 90/654/EHS (Úř. věst. L 353, 17.12.1990, s. 48)	pouze odkazy na ustanovení směrnice 70/457/EHS v článku 2 a příloha II oddíl I bod 6
Směrnice Rady 98/95/ES (Úř. věst. L 25, 1.2.1999, s. 1)	pouze článek 6
Směrnice Rady 98/96/ES (Úř. věst. L 25, 1.2.1999, s. 27)	pouze článek 6

▼B

ČÁST B

LHŮTY PRO PROVEDENÍ VE VNITROSTÁTNÍM PRÁVU

(podle článku 26)

Směrnice	Lhůta pro provedení
70/457/EHS	1. červenec 1972 ([1]) ([2])
72/274/EHS	1. červenec 1972 (článek 1)
	1. leden 1973 (článek 2)
72/418/EHS	1. červenec 1972 (článek 7)
73/438/EHS	1. červenec 1974 (článek 7)
78/55/EHS	1. červenec 1977 (článek 6)
79/692/EHS	1. červenec 1977 (čl. 3 bod 9)
	1. červenec 1982 (ostatní ustanovení)
79/967/EHS	1. červenec 1982 (článek 2)
80/1141/EHS	1. červenec 1980 (článek 1)
86/155/EHS	1. březen 1986 (článek 5)
88/380/EHS	1. leden 1986 (čl. 6 body 5 a 6)
	1. červenec 1990 (ostatní ustanovení)
90/654/EHS	
98/95/ES	1. únor 2000 (oprava Úř. věst. L 126, 20.5.1999, s. 23)
98/96/ES	1. únor 2000

([1]) Pro Dánsko, Irsko a Spojené království 1. červenec 1973; pro Řecko 1. leden 1986; pro Španělsko 1. březen 1986; a pro Portugalsko 1. leden 1989, pokud jde o specifické druhy uvedené ve směrnici o uvádění osiva pícnin na trh – *Lolium multiflorum* Lam., *Lolium perenne* L. a *Vicia sativa*, L., a ve směrnici o uvádění osiva obilovin na trh – *Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa*, *Triticum aestivum* L. *emend*. *Fiori* a *Paol*a *Triticum durum* Desf. a *Zea mays* L., a 1. leden 1991, pokud jde o ostatní druhy uvedené v této směrnici.

([2]) Pro Rakousko, Finsko a Švédsko 1. leden 1995.
Avšak:
— Finsko a Švédsko mohou odložit uplatňování této směrnice na jejich území nejpozději do 31. prosince 1995, pokud jde o uvádění osiva odrůd uvedených v jejich vnitrostátních katalozích odrůd druhů zemědělských rostlin a odrůd druhů zeleniny, které nebyly úředně povoleny podle těchto směrnic, na trh na jejich území. Během tohoto období nelze osivo těchto odrůd uvádět na trh na území ostatních členských států.
— Odrůdy druhů zemědělských rostlin a zeleniny, které jsou v den přistoupení nebo později uvedeny zároveň jak ve vnitrostátních katalozích Finska a Švédska, tak ve společných katalozích, nepodléhají žádným omezením při jejich uvádění na trh na základě odrůdy.
— Po celé období uvedené v první odrážce se odrůdy uvedené ve vnitrostátních katalozích Finska a Švédska, které byly úředně povoleny v souladu s výše zmíněnými směrnicemi, zařazují do společného katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin nebo do společného katalogu odrůd druhů zeleniny.

▼B

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 70/457/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 2
Článek 22	Čl. 1 odst. 3
Článek 2	Článek 2
Čl. 3 odst. 1	Čl. 3 odst. 1
Čl. 3 odst. 1a	Čl. 3 odst. 2
Čl. 3 odst. 2	Čl. 3 odst. 3
Čl. 3 odst. 3	Čl. 3 odst. 4
Čl. 3 odst. 4	Čl. 3 odst. 5
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Článek 6	Článek 6
Článek 7	Článek 7
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Článek 9
Článek 10	Článek 10
Článek 11	Článek 11
Článek 12	Článek 12
Článek 12a	Článek 13
Článek 13	Článek 14
Článek 14	Článek 15
Článek 15	Článek 16
Článek 16	–
Článek 17	–
Článek 18	Článek 17
Článek 19	Článek 18
Článek 20	Článek 19
Článek 20a	Článek 20
Čl. 21 odst. 1	Čl. 22 odst. 1
Čl. 21 odst. 3	Čl. 22 odst. 2
Článek 23	Čl. 23 odst. 1, 2 a 4
Článek 23a	Čl. 23 odst. 1, 3 a 4
Článek 24	Článek 24
Článek 24a	Článek 21
–	Článek 25 ([1])
–	Článek 26
–	Článek 27
–	Článek 28
–	PŘÍLOHA I
–	PŘÍLOHA II
–	

([1]) 98/95/ES čl. 9 odst. 2 a 98/96/ES čl. 8 odst. 2.